

ARATÓ KÁROLY

Mohácson születtem 1939-ben. Gyerekkoromat egy kis baranyai faluban, Szürben töltöttem. A szegedi József Attila Tudományegyetem magyar–német szakán szereztem tanári képesítést. Előbb a komlói, majd a pécsi Leöwey Klára Gimnáziumban tanítottam, jelenleg a Jelenkor szerkesztőségében dolgozom. Első kötetemet a Magvető Könyvkiadó adta ki 1964-ben „Utcai közbjáték” címmel, a másodikat, a „Madarak az esőben”-t 1967-ben. Két antológiában szerepeltem műfordításokkal (Századunk osztrák lírája, 1963; Osztrák költők antológiája, 1968.)

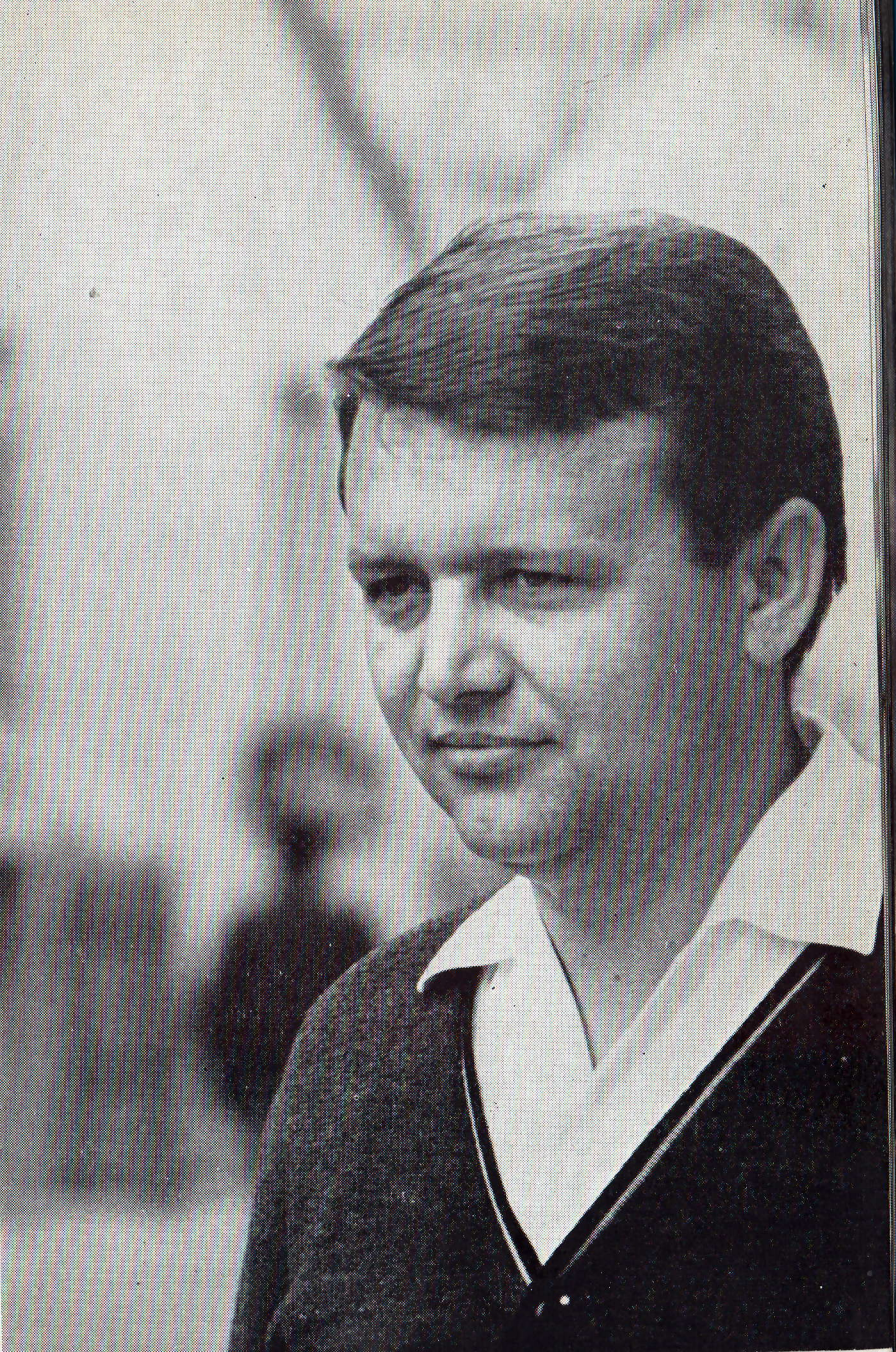
BEBESI KÁROLY

1942 telén születtem, itt Pécsen. Technikusi képesítem megszerzése után különböző iparvállalatoknál dolgoztam műszaki munkakörben. Jelenleg tanár vagyok a város Nagy Lajos királyról elnevezett középiskolájában. Tanári képesítemet nemrég szereztem a Budapesti Műszaki Egyetemen. Hogy mit szerettem volna, mit szeretnék megvalósítani, magánügyem; írásaim pedig még igen messze vannak. A jelen helyzet csak utalás a jövőre. Értelmet csak tőle nyerhet, mint a fundamentumkő a faltól, a fal a tetőtől, a tető attól, amit a viharoktól és perzselő naptól véd.

BÉKÉS SÁNDOR

Szeretném azt mondani: az apátlanok nemzedékéhez tartozom, de hát ez nem egy kategória, s nem is divat. Apám huszonnégy éves volt, amikor elesett, így aztán – bár halottakat, gránáttépte embe-
reket sohasem láttam –, a háború a legalapvetőbb emlékem. Éle-
tem első tíz éve várakozással, öncsaló reménykedéssel telt (vasár-
naponként apa tányérját is az asztalra tettük), a következő tíz
zavart tanácstalansággal, míg ez, az idén záruló harmadik, cél-
tudatos és szívós munkával. Dombóvárott érettségiztem. Tizenkilenc
éves koromban úgy érkeztem Pécsre, hogy korábban még sohasem
láttam ezt a várost. Voltam segédmunkás, inas, nyomdász. Most
újságíró vagyok. A Dunántúli Naplónál dolgozom, mely önbizalmat
és hivatást adott. Az irodalomban eddig még semmit sem értem el.
Keveset is írok. Novelláimat mindenekelőtt a Jelenkor közölte. 1966-
ban – Áradás címmel –, kötetem jelent meg, az igazi bemutatkozás
azonban még hátra van.

BERTÓK LÁSZLÓ

Kezdetben volt a példa, a könnyű nekifutások, a spontán felelőtlenség, a saját céltáblák kilences, tízes találatokkal. Azután: délelőtt még rácsodálkoztam valamire, de ebédnél már felnőttként illett volna viselkednem. Ebből sok bonyodalom származott, de végül is: emiatt lettem költő.

Verseimet a Jelenkor, dunántúli és budapesti kiadványok közölték. Kötetben, Lengő fényhidak címmel, Makay Ida és Galambosi László verseivel együtt, 1964-ben jelentek meg.

Somogyban, Vése községben születtem, harmincnégy éves vagyok. Főiskolát végeztem, könyvtárban dolgozom.

BÜKKÖSDI LÁSZLÓ

Népművelő vagyok; hivatali beosztásomtól, munkahelyeimtől függetlenül, mint ahogy sokan ezek ellenére sem azok.

Évek óta nem írok verseket. Olyan műfajokban tevékenykedem, amelyek nem illenének egy hagyományos irodalmi antológiába. Régi lírai kirándulásaim e kötetben helyet kapott dokumentumai csak közösségvállalásomat jelentik e csoporttal.

Minden művészeti ág érdekel. De művészetnek csak az érző-gondolkodó ember vallomással felérő jelteremtését fogadom el. Azt a pójácát, aki a nihilista pózában pályázik művészi babérokra, megvetem. A művészet célja, hogy gazdagítson s nem, hogy sivárabbá tegyen bennünket.

GALAMBOSI LÁSZLÓ

Születtem Berkesden, Baranya megyében. A pécsi Állami Gyógypedagógiai Intézetben tanítok. Verseim minden jelentős magyar folyóiratban, napilapban, rádióban helyet kaptak. A Jelenkor–Magvető kiadásában jelent meg közös kötetem Bertók Lászlóval és Makay Idával 1964-ben. Önálló verseskötetem: Sárkányok és tűzfák, 1967 (Szépirodalmi Kiadó gondozásában). 1970-ben jelenteti meg a Szigetvári járási Tanács a Kőliliom vára című könyvemet, mely három elbeszélő költeményt foglal magába. A Kőliliom vára című 1966-ban a Zrínyi emlékpályázaton díjat kapott. Hamarosan megjelenik a Szépirodalmi kiadó gondozásában a Öröm lángjai című verseskötetem.

HARMATH ILDIKÓ

A személyi igazolványom szerint Keresztes Ildikó vagyok, de hogy megkíméljem Keresztes Ágnes és magamat, az esetleges későbbi folytonos összecseréléstől, nevelő apám vezetéknevét vettem föl írói névként.

Reményeim szerint 1970-ben fogok érettségizni a pécsi Leöwey Klára Gimnáziumban.

Néhány éve írok verset egy reménytelen szerelem hatására.

Lorca versei annyira megragadtak, hogy spanyolul kezdtem tanulni, hogy eredetiben élvezhessem őket, Jelenleg Weöres Sándor költészetének búvkörében élek.

Szeretek és szeretnék utazni. Nagy élményeim közé tartozik Moszkva s egy autóstoppal megtett út a jugoszláv tengerpartra. Hiszek a véletlenben, a kalandban, s a tárgyak életében és tudom, hogy az utóbbiak azért szótlanok, amiért én is lehajtott fejjel hallgatok, amikor a legtöbb elmondanivalóm lenne...

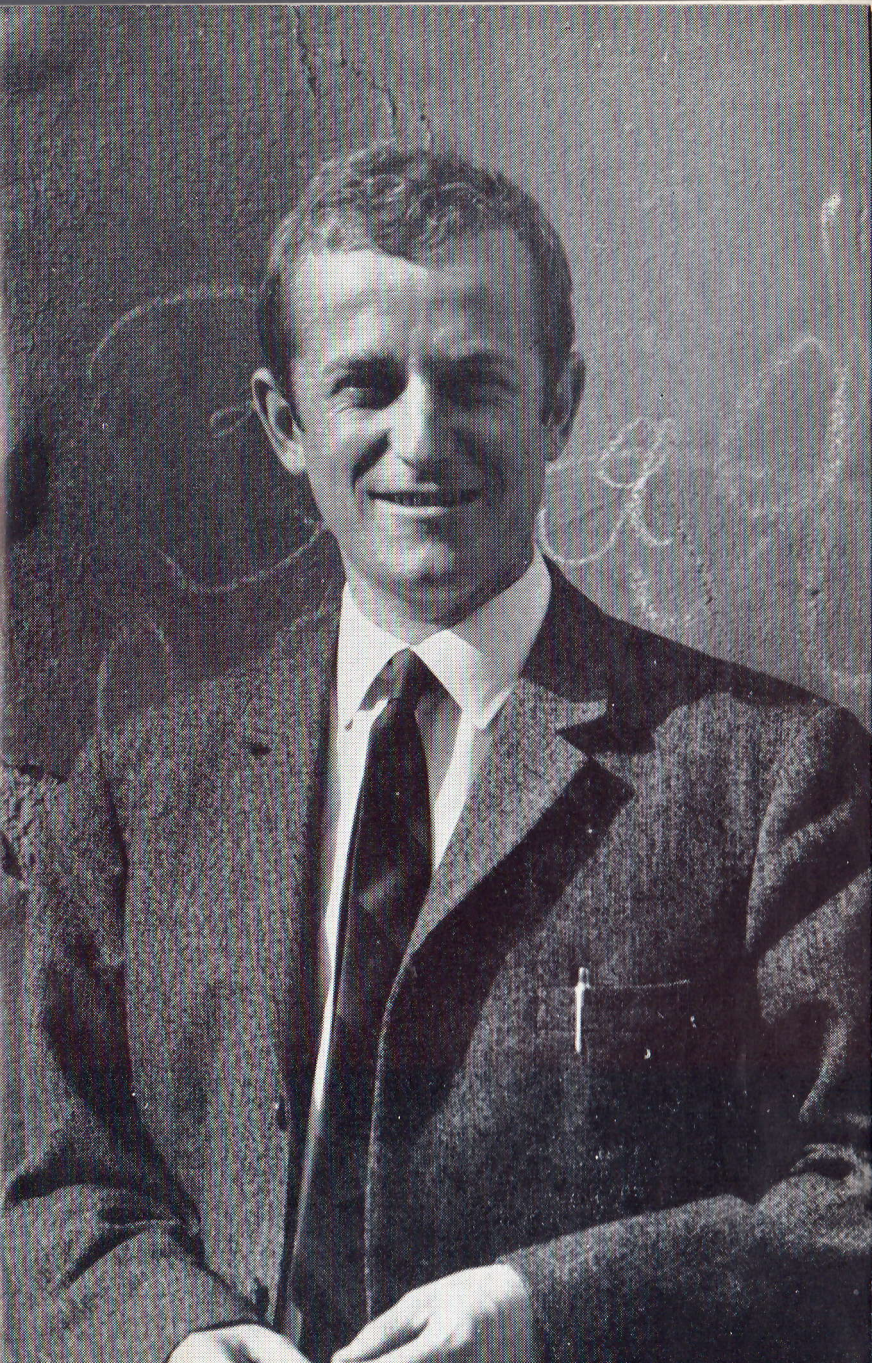

HAVAS GÁBOR

Az útnak indító élmény apám törvénytelen halála volt 1952-ben. Ehhez a felkiáltójelhez azóta inkább csak kérdőjelek csatlakoztak. Az elkerülhető és elkerülhetetlen kettéválasztása mindeddig nem sikerült. Minden mozdulatommal tiltakozni szeretnék a tények száműzése ellen. Munkahelyemen szüntelenül egy látszat-valóság dokumentálásának és valós élettények sötétben tartásának buzgó igyekezetével találkozom, de közvetett tapasztalataim ennél szélesebbkörűek. Ilyen körülmények között önmagunk megőrzése sem könnyű feladat, és különösen nehéz feltételezni a befogadásra kész állapotot.

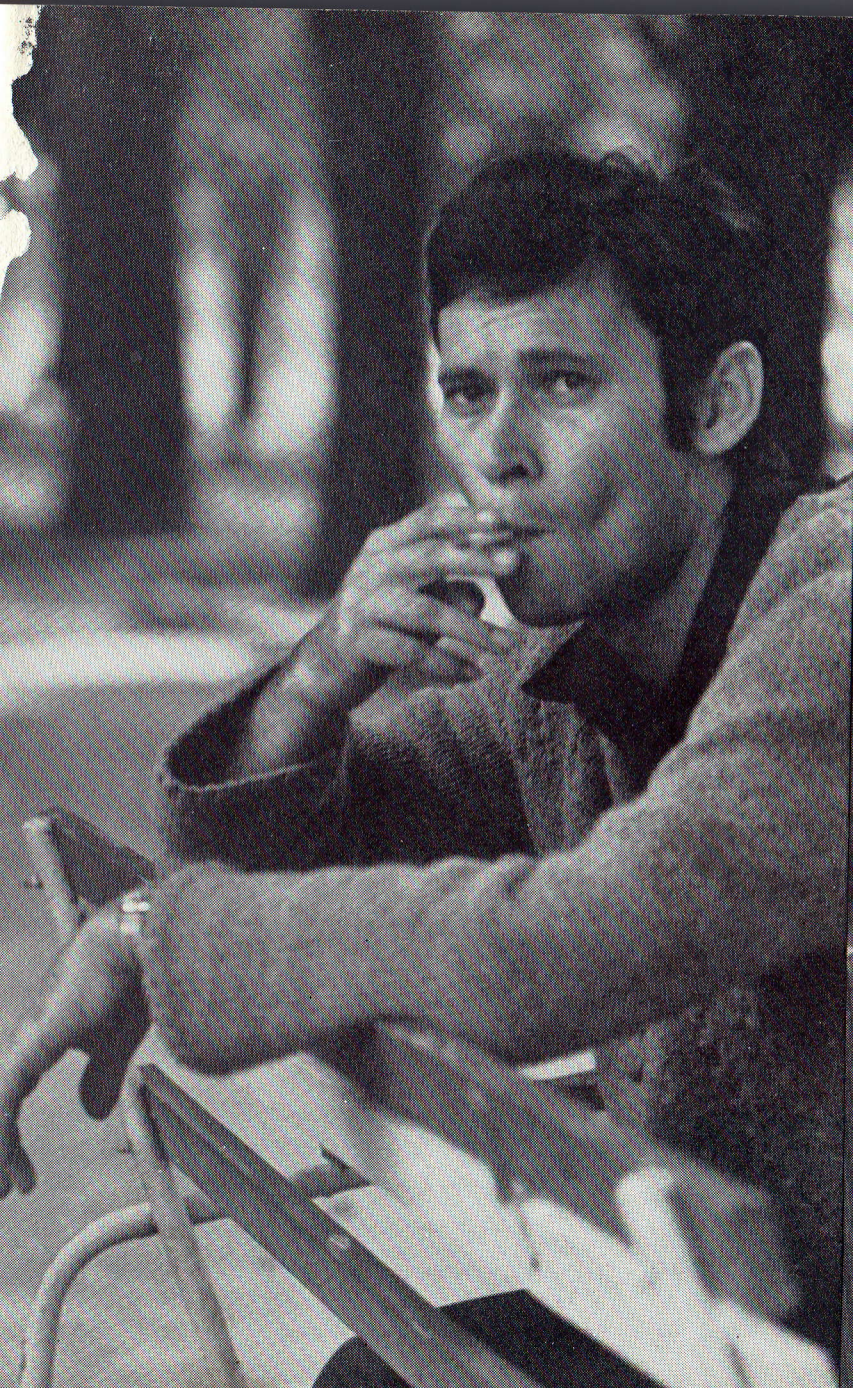
Kortársaim példáival két lehetőséget látok: a csak-a-csontváz félremagyarázhatatlan sűrűségét – például Oravecz Imrénél –; és az önmagát visszafogni nem hagyó, minden pillanatban robbanásra képes energiát – például Utassy Józsefnél.

KAMPIS PÉTER

Élénk fantáziám már sok bajba kevert. Valamikor söröskocsis szerettem volna lenni – e szándékomnak szüleim álltak útjába. Később Huck Finn – ez egy darabig sikerült, aztán gyorsan bedugtak egy felekezeti gimnáziumba, ahol ez nem nagyon ment. Zaklatott iskolai pályafutásomon ma remekül szórakozom. Kevésbé szórakoztató, de fölöttébb tanulságos volt életem következő szakasza: még pedagógus is voltam. Elképzeléseim és a gyakorlat közel fél emberöltő után találkoztak, mert tavaly újságíró gyakornok lettem. Szeretem csinálni. Egyébként 1940-es évjáratú, astheniás testi alkatú, kissé elálló fülű, örökké ironikus kedvű fiatalember vagyok. Ja, szeretek írni.

KIMPF LÁSZLÓ

1945-ben születtem Pécsen. Voltam iskolakerülő és lelkes diák; segédmunkás és könyvtáros; gépész és bányamérő. Egy éve a Bácskai megyei KISZ-bizottság apparátusában dolgozom.

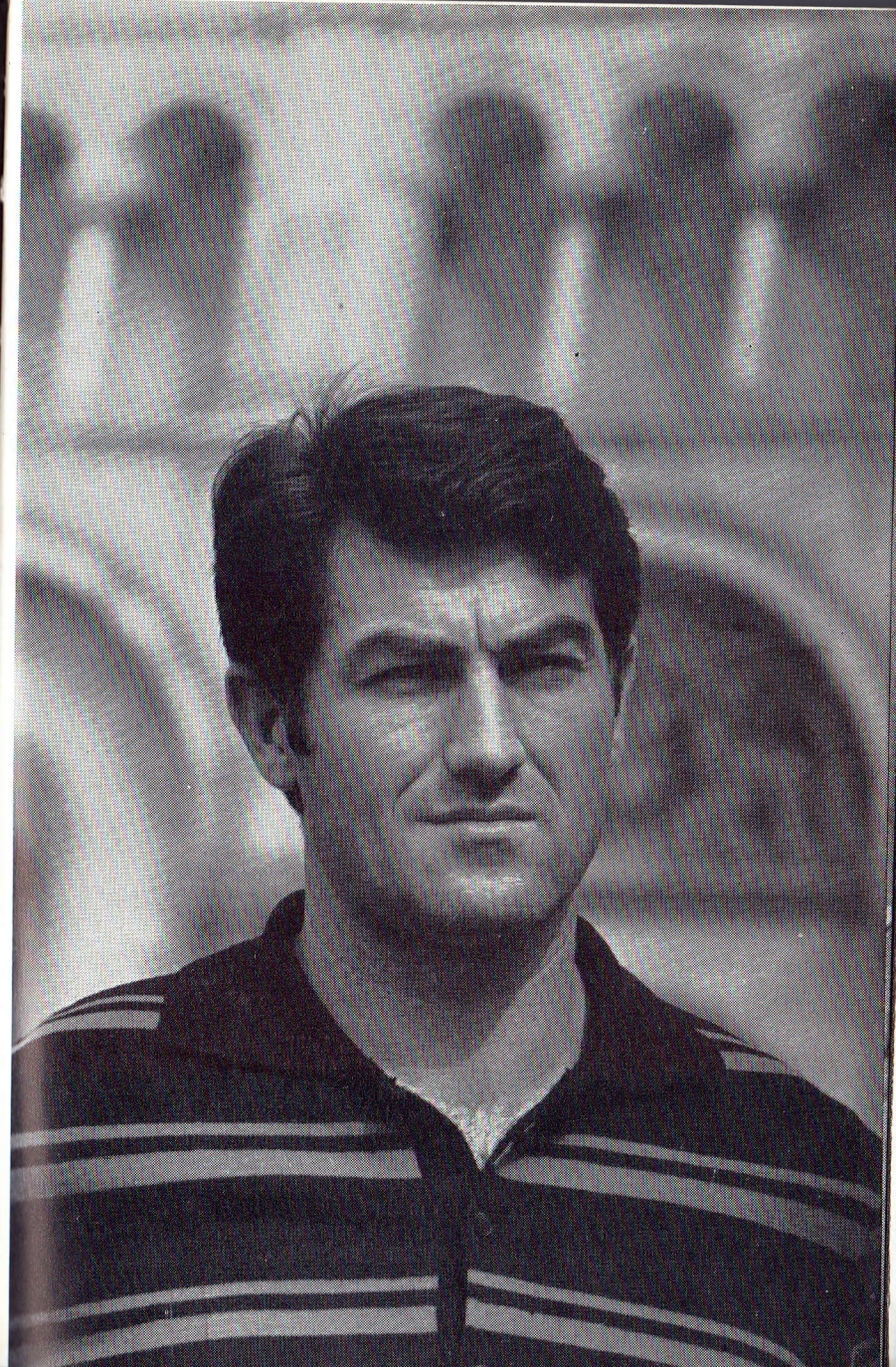
... Irni? Kell.

Megtalálni azokat a szavakat, amelyek a gondolatnak a legtöbb energiát adják, a legnehezebb – de a legszebb feladat.

KINCSES ERNŐ

Pécsett születtem, 1941-ben, itt is élek. A Pécsi Szikra Nyomdában dolgozom. Kezdetől fogva a költészet számomra a legfontosabb. Nem csupán jó verseket megalkotni a célom, hanem a mindent magába foglaló költői látás kiteljesítése, ami fölfedez, újraalkot és újat alkot. Csak az érdekel a versben, amit általános érvényűnek, egyéni kis életünkön és mindennapjainkon túlmutatónak talállok. Lehet ez akármilyen apró kis villanás is, csak úgy legyen kimondva, hogy világos és igaz legyen.

LOMBOSI JENŐ

Az antológia első lépésem. Örömmel kellene felkiáltanom: Sikerült! Most már könnyen megtanulok járni. Két okból mégsem tehetem. Az egyik: harminchárom éves korukban mások már hegyekre kapaszkodnak. Másrészt az irodalomban az első félénk lépés még egyáltalán nem biztosíték arra, hogy a kísérletező valaha is ki tudjon lépni a járókából.

Ezért elsősorban újságíró munkámat tartom fontosnak, de nem titkolom: szeretném, ha egyszer – ha majd négy éves lányom felnőtt – azt mondja: apám író. Most ugyanis csak annyit tud: apa bányász. Nehezen felejttem a Pécsbányán töltött évtizedet...

MAKAY IDA

1933-ban születtem, Pécsett. A középiskolát Pesten, Győrött és Gyönkön végeztem. 1951-től 53-ig a Pécsi Tanárképző Főiskola magyaros hallgatója voltam. 1954-ben tettem államvizsgát, azóta baranyai falvakban tanítok, jelenleg Véménden.

1959-ben jelent meg első versem a Jelenkorban, 1964-ben pedig Lengő fényhidak címmel közös verseskötetünk Bertók Lászlóval és Galambosi Lászlóval. Verseim elhangzottak a rádióban s szerepeltek irodalmi antológiákban. (Dunántúl, Pécs, 1967; Őszi szivárvány, Pécs, 1969; Versmondók Könyve, Győr, 1970.)

MARAFKÓ LÁSZLÓ

1944-ben születtem Győrött. Gyerekkorom birodalma gyárak közepében, roncstelepek kibelezett gépei között volt, ahol a hulló rozsdá vástág rétegben gyűlt össze, mint az avar. Máig is úgy él ösz-töneimben az iparvárosi táj, mint faluról elszármazott emberekében erdő, mező világa.

Szüleim műszaki pályára szántak, de konokul kitartva szándékaim mellett, 1962-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetemre jelentkeztem, ahol Eötvös-kollégistaként 1967-ben kaptam magyar–oros zszakos tanári diplomát. Azóta dolgoztam gyárban, tanítottam különböző oktatási intézményekben, jelenleg Pécsen a Dunántúli Napló kulturális rovatának munkatársa vagyok. Tanulmányaim, verseim különböző folyóiratokban és antológiákban láttak napvilágot.

PÁL RITA

Ha valaki a régi-régi Jelenkorokban lapozgat, találkozhat kezenyomával. Egy időre eltűnt – majd megjelentek írásai az Élet és Irodalomban, az Új Írásban, aztán újból a Jelenkorban. Már lassan kötetbe rendeződik az anyag, mellyel rendelkezik.

Akaratos, szívós természettel bír – hősei tükre. Akik gyors, határozott, kopogó mondatokban fogalmaznak. És nem valamiféle különös világban, de körülöttünk léteznek.

Pécsett él. Tanár.

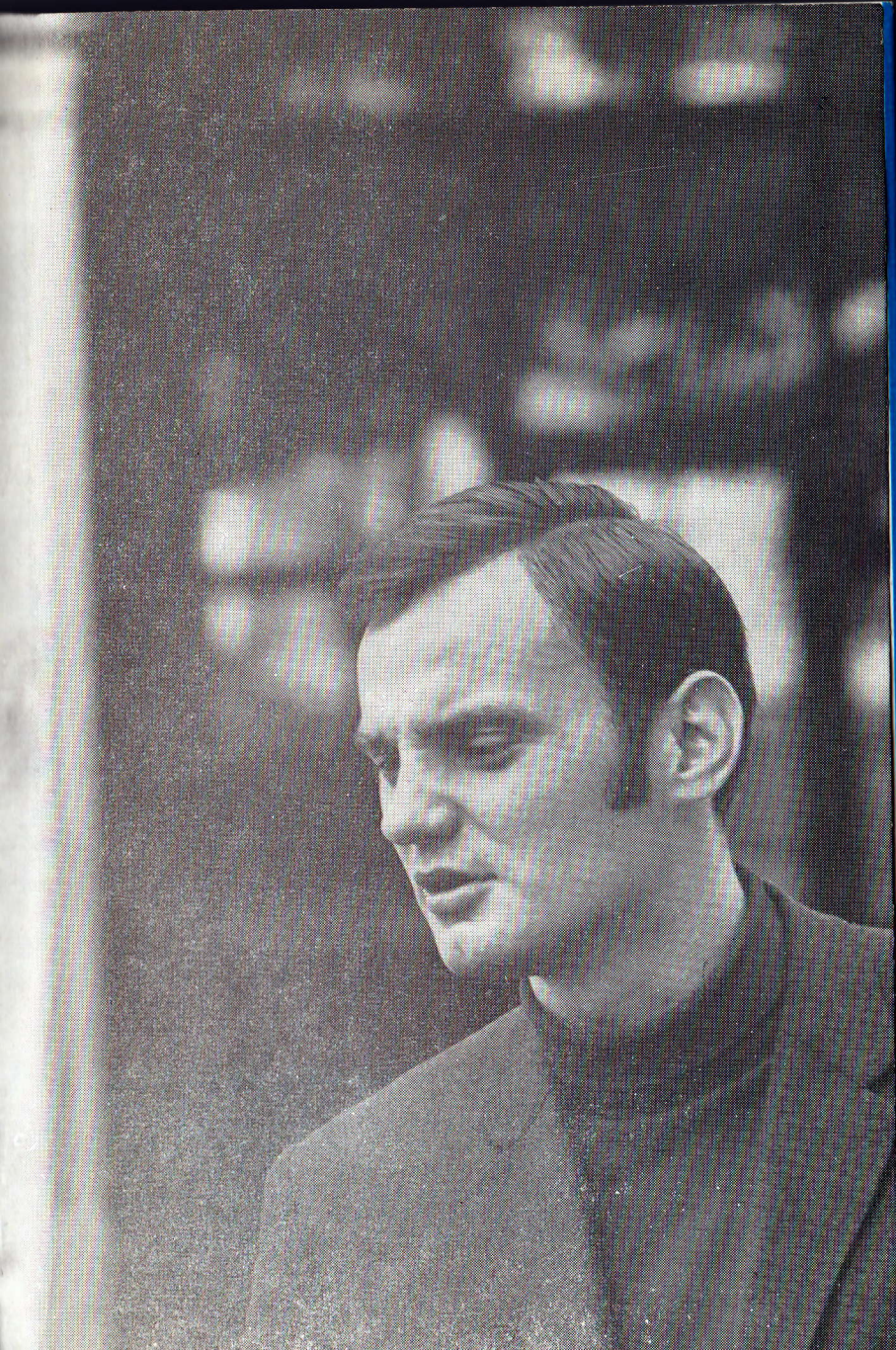

SZABÓ TÜNDE

1945-ben születtem Komáromban. Szüleim pedagógusok. Az érettségi után Színművészeti Főiskolát végeztem. Színésznő vagyok Pécsen.

Mindig írtam, mindenféléről, magamnak. Az ember mindenképpen egyedül van, de örökös a küzdelmünk azért, hogy találkozzunk a többiekkel. Szükségünk van társakra, arra, hogy amit megtudtunk, megértettünk a világból – átadjuk egymásnak.

VARGA LÁSZLÓ

Eddigi írásaim elérnek a felöltöm belső zsebében. 1944-ben Pécsen születtem. Voltam diák, gépkezelő, csillás, operátor. Jelenleg ifjúsági vezetőként dolgozom a KISZ Baranya megyei Bizottságán. Fontosnak tartom a „vidéki-irodalom” szemlélet kiirtását, a fiatal tehetségek felkarolását, fórum biztosítását. Lényegesnek és ösztönzőnek tartom a fiatal alkotó-közösségek létrehozását, támogatását, – szoros munkakapcsolatok kiépítését más megyék és a főváros fiatal íróival. Szeretnék sokat írni, – szépet, jót, igazat.